

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
Β΄ ΚΥΚΛΟΥ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ Τ.Ε.Ε.
ΠΕΜΠΤΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2003
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ**

ΚΕΙΜΕΝΟ

Γιώργος Σεφέρης
Ομιλία στη Στοκχόλμη

«Τούτη την ώρα αισθάνομαι πως είμαι ο ίδιος μια αντίφαση. Αλήθεια, η Σουηδική Ακαδημία, έκρινε πως η προσπάθειά μου σε μια γλώσσα περιλάλητη επί αιώνες, αλλά στην παρούσα μορφή της περιορισμένη, άξιζε αυτή την υψηλή διάκριση. Θέλησε να τιμήσει τη γλώσσα μου, και να – εκφράζω τώρα τις ευχαριστίες μου σε ξένη γλώσσα. Σας παρακαλώ να μου δώσετε τη συγγνώμη που ζητώ πρώτα – πρώτα από τον εαυτό μου.

Ανήκω σε μια χώρα μικρή. Ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο, που δεν έχει άλλο αγαθό παρά τον αγώνα του λαού, τη θάλασσα, και το φως του ήλιου. Είναι μικρός ο τόπος μας, αλλά η παράδοση του είναι τεράστια και το πράγμα που τη χαρακτηρίζει είναι ότι μας παραδόθηκε χωρίς διακοπή. Η ελληνική γλώσσα, δεν έπαψε ποτέ της να μιλιέται. Δέχτηκε τις αλλοιώσεις που δέχεται καθετί ζωντανό, αλλά δεν παρουσιάζει κανένα χάσμα. Άλλο χαρακτηριστικό αυτής της παράδοσης είναι η αγάπη της για την ανθρωπιά, κανόνας της είναι η δικαιοσύνη. Στην αρχαία τραγωδία, την οργανωμένη με τόση ακρίβεια, ο άνθρωπος που ξεπερνά το μέτρο, πρέπει να τιμωρηθεί από τις Ερινύες. Ο ίδιος νόμος ισχύει και όταν ακόμη πρόκειται για φυσικά φαινόμενα: « Ήλιος ουχ υπερβήσεται μέτρα» λέει ο Ηράκλειτος « ει δε μη, Ερινύες μιν Δίκης επίκουροι εξευρήσουσιν».

Συλλογίζομαι πως δεν αποκλείεται ολωσδιόλου να ωφεληθεί ένας σύγχρονος επιστήμων, αν στοχαστεί τούτο το απόφθεγμα του Ίωνα φιλοσόφου. Όσο για μένα συγκινούμαι παρατηρώντας πως η συνείδηση της δικαιοσύνης είχε τόσο πολύ διαποτίσει την ελληνική ψυχή, ώστε να γίνει κανόνας του φυσικού κόσμου. Και ένας από τους διδασκάλους μου, των αρχών του περασμένου αιώνα, γράφει: «...θα χαθούμε γιατί αδικήσαμε...». Αυτός ο άνθρωπος ήταν αγράμματος, είχε μάθει να γράφει στα τριάντα πέντε χρόνια της ηλικίας του. Αλλά στην Ελλάδα των ημερών μας, η προφορική παράδοση πηγαίνει μακριά στα περασμένα όσο και η γραπτή. Το ίδιο και η ποίηση. Είναι για μένα σημαντικό το γεγονός ότι η Σουηδία θέλησε να τιμήσει και τούτη την ποίηση και όλη την ποίηση γενικά, ακόμη και όταν αναβρύζει ανάμεσα σ' ένα λαό περιορισμένο. Γιατί πιστεύω πως τούτος ο σύγχρονος κόσμος που ζούμε, ο τυρρανισμένος από το φόβο και την ανησυχία, τη χρειάζεται την ποίηση. Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα – και τι θα γινόμασταν αν η πνότη μας λιγόστευε. Είναι μια πράξη εμπιστοσύνης – και ένας θεός το ξέρει αν τα δεινά μας δεν τα χρωστάμε στη στέρηση εμπιστοσύνης.

Παρατήρησαν, τον περασμένο χρόνο γύρω από τούτο το τραπέζι, την πολύ μεγάλη διαφορά ανάμεσα στις ανακαλύψεις της σύγχρονης επιστήμης και στη λογοτεχνία. Παρατήρησαν πως ανάμεσα σ' ένα αρχαίο ελληνικό δράμα και ένα σημερινό, η διαφορά είναι λίγη. Ναι, η συμπεριφορά του ανθρώπου δε μοιάζει να έχει αλλάξει βασικά. Και πρέπει να προσθέσω πως νιώθει πάντα την ανάγκη ν' ακούσει τούτη την ανθρώπινη φωνή που ονομάζουμε ποίηση. Αυτή η φωνή που κινδυνεύει να σβήσει κάθε στιγμή από στέρηση αγάπης και ολοένα ξαναγεννιέται. Κυνηγημένη, ξέρει που να 'βρει καταφύγιο, απαρνημένη, έχει το ένστικτο να πάει να ριζώσει στους πιο απροσδόκητους τόπους. Γι' αυτή δεν υπάρχουν μεγάλα και μικρά μέρη του κόσμου. Το βασίλειό της είναι στις καρδιές όλων των ανθρώπων της γης. Έχει τη χάρη ν' αποφεύγει πάντα τη συνήθεια, αυτή τη βιομηχανία. Χρωστώ την ευγνωμοσύνη μου στη Σουηδική Ακαδημία που ένιωσε αυτά τα πράγματα, που

ένιωσε πως οι γλώσσες , οι λεγόμενες περιορισμένης χρήσης, δεν πρέπει να καταντούν φράχτες όπου πνίγεται ο παλμός της ανθρώπινης καρδιάς, που έγινε ένας Άρειος Πάγος ικανός: να κρίνει με αλήθεια επίσημη την άδικη μοίρα της ζωής, για να θυμηθώ των Σέλλεϋ, τον εμπνευστή, καθώς μας λένε, του Αλφρέδου Νομπέλ, αυτού του ανθρώπου που μπόρεσε να εξαγοράσει την αναπόφευκτη βία με τη μεγαλοσύνη της καρδιάς του.

Σ' αυτό τον κόσμο, που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο, όπου και να βρίσκεται.

Όταν στο δρόμο της Θήβας, ο Οιδίπους συνάντησε τη Σφίγγα, κι αυτή του έθεσε το αίνιγμά της, η απόκρισή του ήταν: ο άνθρωπος. Τούτη η απλή λέξη χάλασε το τέρας. Έχουμε πολλά τέρατα να καταστρέψουμε. Ας συλλογιστούμε την απόκριση του Οιδίποδα».

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

α. Για καθεμιά από τις παρακάτω αριθμημένες προτάσεις να γράψετε στο τετράδιό σας τον αντίστοιχο αριθμό της πρότασης και δίπλα την ένδειξη **Σωστό ή Λάθος**, σύμφωνα με το νόημα του κειμένου.

1. Η ελληνική γλώσσα παρουσιάζει μία συνέχεια.
2. Στην αρχαία τραγωδία, ο άνθρωπος που ξεπερνά το μέτρο δεν τιμωρείται.
3. Υπάρχουν μεγάλες διαφορές ανάμεσα σ' ένα αρχαίο ελληνικό δράμα και σ' ένα σημερινό.
4. Η ποίηση κινδυνεύει να σβήσει από την απουσία της αγάπης.
5. Ο Σεφέρης χρωστά ευγνωμοσύνη στη Σουηδική Ακαδημία που τίμησε μια γλώσσα περιορισμένης χρήσης όπως η ελληνική.

Μονάδες 10

β. Ποιες σκέψεις κάνει ο Γ. Σεφέρης για την ποίηση στο παρακάτω απόσπασμα του κειμένου;

«Παρατήρησαν, τον περασμένο χρόνο γύρω από τούτο το τραπέζι, την πολύ μεγάλη διαφορά ανάμεσα στις ανακαλύψεις της σύγχρονης επιστήμης και στη λογοτεχνία παρατήρησαν πως ανάμεσα σ' ένα αρχαίο ελληνικό δράμα και ένα σημερινό, η διαφορά είναι λίγη. Ναι, η συμπεριφορά του ανθρώπου δε μοιάζει να έχει αλλάξει βασικά. Και πρέπει να προσθέσω πως νιώθει πάντα την ανάγκη ν' ακούσει τούτη την ανθρώπινη φωνή που ονομάζουμε ποίηση. Αυτή η φωνή που κινδυνεύει να σβήσει κάθε στιγμή από στέρηση αγάπης και ολοένα ξαναγεννιέται. Κυνηγημένη, ξέρει πού να 'βρει καταφύγιο, απαρνημένη, έχει το ένστικτο να πάει να ριζώσει στους πιο απροσδόκητους τόπους. Γι' αυτή δεν υπάρχουν μεγάλα και μικρά μέρη του κόσμου. Το βασίλειό της είναι στις καρδιές όλων των ανθρώπων της γης. Έχει τη χάρη ν' αποφεύγει πάντα τη συνήθεια, αυτή τη βιομηχανία».

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

α. 1. Ποιο είδος συλλογισμού ακολουθεί ο συγγραφέας στο κείμενό του; (Παραγωγικός – επαγωγικός). Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 5

2. Να γράψετε έναν πλαγιότιτλο για τη δεύτερη παράγραφο του κειμένου που σας δόθηκε: « **Ανήκω σε μια χώρα μικρή ... είναι η δικαιοσύνη**».

Μονάδες 5

β. 1. Να δώσετε ένα συνώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις: **τεράστια, σημαντικό, φόβος, ανάσα, απόκριση.**

Μονάδες 5

2. Χρησιμοποιώντας καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις, να γράψετε από μια δική σας πρόταση έτσι ώστε να φαίνεται η σημασία της λέξης. (Οι λέξεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν σ' όποια πτώση και αριθμό θέλετε): **χάσμα, ανθρωπιά, τραγωδία, ποίηση, παλμός.**

Μονάδες 5

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ

α. Να γράψετε στο τετράδιό σας την περίληψη του παραπάνω κειμένου του Γ. Σεφέρη, χωρίς δικά σας σχόλια, σε 80-100 λέξεις.

β. Ο Γ. Σεφέρης διαπιστώνει: «**Έχουμε πολλά τέρατα να καταστρέψουμε**». Οι νέοι, στις μέρες μας, βιώνουν ένα από «τα τέρατα» αυτά, τη **βία**, που έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις.

Να γράψεις ένα άρθρο στην εφημερίδα του σχολείου σου (450-500 λέξεις) όπου θα προσπαθείς να ερμηνεύσεις τα αίτια που προκαλούν καταστάσεις βίας αναφέροντας παραδείγματα από εμπειρίες σου.

Μονάδες 40